

72,5 tūkst. arba 0,7 proc. punkto mažiau nei praėjusį mėnesį – tiek Užimtumo tarnyboje balandžio pradžioje buvo registruota vyresnių nei 50 metų asmenų. Praėjusiais metais tuo pačiu laikotarpiu šios grupės klientų buvo 100 tūkst., o registruotas jų nedarbas siekė 18,2 proc. (dabar – 12,9 proc.). Prie registruoto nedarbo mažėjimo pastaraisiais metais reikšmingai prisidėjo besikeičianti darbo ieškančių vyresnių asmenų pozicija dėl profesinio mokymo.

Per šių metų pirmąją ketvirtį profesinio mokymo priemonėje pradėjo dalyvauti daugiau nei 1 tūkst. vyresnių nei 50 m. asmenų – 692 daugiau nei praėjusiais metais tuo pačiu laikotarpiu. Vyresnio amžiaus žmonės sudarė 25,5 proc. visų 2022 m. pirmąją ketvirtį pasirinkusiųjų profesinio mokymo programas Užimtumo tarnyboje.

Formaliai įgytos profesinės kvalifikacijos neturi 29,3 proc. 50+ grupės darbo ieškančių asmenų. Aukštąjį universitetinį arba neuniversitetinį išsilavinimą yra įgiję 29 proc., vidurinį arba pagrindinį su profesine kvalifikacija – 41,2 proc. Tačiau daugiau nei du penktadaliai (44,5 proc.) darbo neturinčių 50+ asmenų ieškojo nekvalifikuoto darbo. 36,1 proc. iš jų buvo ilgalaikiai bedarbiai.

„Sudėtingiausia pasiryžti mokytis yra tam kvalifikuotam darbo ieškančiam asmeniui, kuris ilgą laiką dirbo vienoje darbovietėje ir jo užimama pozicija tapo nebereikalinga. Trūksta ne tik įgūdžių ieškoti panašaus darbo. Tikėtina, kad ir profesija, įgyta prieš daugybę metų, rinkoje tapo nepaklausī. Kartu su ilgėjančia nedarbo trukme, mažėja ir pasitikėjimas savimi. Todėl didelė dalis 50+ asmenų sutinka dirbti nekvalifikuotus darbus, nors turi galimybę persikvalifikuoti“, – teigė Užimtumo tarnybos direktoriaus pavaduotojas Gytis Darulis.

Po profesinio mokymo pabaigos praėjus 6 mėnesiams dirba 76,7 proc. dalyvių (praėjusių metų pirmąją ketvirtį efektyvumas siekė – 61,3 proc.). O po dvejų metų po profesinio mokymo baigimo dirba 55 proc. vyresnių nei 50 metų asmenų.

„Tai rodo, kad keičiasi ir darbdavių požiūris į vyresnio amžiaus darbuotojus. Susidurdami su kvalifikuotos darbo jėgos trūkumu, jie priima ką tik persikvalifikavusius asmenis, nekreipdami dėmesio į jų amžių. Statistiniai rodikliai tik patvirtina vyresnio darbuotojo privalumus, o ypač lojalumą. Darbdavys gali sudaryti sąlygas 50+ amžiaus komandos nariui ir toliau tobulėti, nes šios investicijos kurs pridėtinę vertę ne vienerius metus“, – sakė G.Darulis.

Vyresni asmenys noriai renkasi socialinio darbuotojo padėjėjo, sandėlio operatoriaus,

slaugytojo padėjėjo, apskaitininko ir virėjo profesinio mokymo programas. Yra vyresnių nei 50 metų asmenų, kurie ryžtasi rinktis programuotojo, visažisto, duomenų analitiko, grafinio dizaino ar fotografo mokymo programas.

Vieni renkasi tas programas, kurios yra paklausios darbo rinkoje (slaugytojų padėjėjai ar apskaitininkai), kiti kardinaliai pakeičia profesiją: radiotechnikos specialybę turinti moteris, būdama 58 metų tapo kirpėja, buhalterijos specialybę įgijusi ir visą gyvenimą dirbusi 61 metų valytoja, buvusi Užimtumo tarnybos klientė, tapo masažuotoja, o 60 metų rinkodaros specialistas, baigęs profesinį mokymą, tapo draudimo brokeriu.

Anot Užimtumo tarnybos direktoriaus pavaduotojo, tokie pavyzdžiai rodo, kad pamažu griaujami stereotipai, susiję su pasitikėjimo savo galimybėmis mažėjimu vyresniame amžiuje: „Kadangi visuomenės senėjimo problema ateityje tik augs, paklausios profesijos įgijimas sudarys didesnes galimybes tiek sugrįžti į darbo rinką, tiek joje įsitvirtinti“.

